

Защото, най-сетнѣ, случайнитѣ съвпадежи въ художественното творчество не сж и немогатъ се взѣ за отсѣжитвие на поетически талантъ.

Защото, случайността и въ юриспруденцията не е аргументъ за обвинение...

Да би било интъкъ, художникътъ и поетътъ Гете отдавна би билъ развѣнчанъ, защото, ако се поведете по ориенталската логика на българскитѣ критици, Гете трѣбва да е билъ най-вулгарния литератеренъ вагабонтинъ. Нѣщо повече, изглежда, — все ако се возимъ по колцата на ориенталската логика —, че славата на Гете — Фаустъ — неже да е нищо друго, освѣнъ едно обикновено подражение. Ето ви доказателството: не 3—4 дѣсятилѣтия прѣди смъртъта на Гете, а 6—7 вѣка прѣди нашето лѣточисление, живѣлъ единъ индуски поетъ, Калидасъ, и написалъ драма или поема нѣкаква подъ названиее „Сакунтала“. Сакунтала на чистъ ориенталски, български езикъ, прѣведена, ще каже: налѣгай си парцала, че ще ти прѣбия ржцѣтъ...

Ето, въ прологътъ на тая „Сакунтала“, досущъ както въ „прологътъ“ на първата часть въ „Фаустъ“, стои слѣдното мѣсто, което ние дословно прѣдаваме по руския прѣводъ на В. П. Буренинъ, повече за удоволствие на читателитѣ, отколкото да... хвърляме камъни по нечистата съвѣсть на българската критика:

Директоръ театра. (входить и говорить, обращаясь въ сторону гдѣ уборная). Милостивая государиня, если вы готовы, то неуждно ли вамъ выходить.

Первая актриса (выходитъ на сцену). Вотъ и я. Приказывайте, что мнѣ слѣдуетъ дѣлать.

Директоръ театра. Видишь ли ты это собраніе образованной публики? Мы должны передъ ними выступить сегодня съ новымъ произведеніемъ Калидасы „Перстенъ признанія Сакунталы“. Мы должны приложить всѣ старанія, чтобы исполнить эту пьсу какъ можно лучше.